

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

14 ΦΕΒ. 2011

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2011
Α.Π.: 21/65/ΑΣ 3445δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

- Ε.Δ.:**
- Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
 - Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
 - Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Κουβέλη
 - Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Δόλλη
 - Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
 - Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντού
 - Α4, Ε2 Διευθύνσεις
 - Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **9680** από **24/1/2011** Ερώτηση του Βουλευτού
κ. Κυριάκου Βελόπουλου

Το Υπουργείο των Εξωτερικών, η ελληνική κυβέρνηση γνωρίζουν, καταγράφουν και συνεκτιμούν όλες τις δημόσιες – και όχι μόνο – δηλώσεις, για τον παλαίφατο, με αίγλη, θεσμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μελών της τουρκικής κυβέρνησης, του ιδίου του τούρκου Πρωθυπουργού και άλλων παραγόντων της τουρκικής πολιτικής σκηνής και της τουρκικής κοινωνίας.

Με την ευκαιρία αυτή, σας διαβεβαιώνω, ως θέση αρχής, ότι η ελληνική πολιτεία, αλλά και η ευρύτερη ευρωπαϊκή οικογένεια, αποδίδουν βαρύνουσα σημασία στο σεβασμό και την προάσπιση της θρησκευτικής ελευθερίας σε όλες τις πτυχές της.

Στο ίδιο πλαίσιο, θα ήθελα να επισημάνω δύο σημαντικές παραμέτρους για τα ζητήματα που ταλανίζουν εδώ και χρόνια το Οικουμενικό Πατριαρχείο:

Την τελευταία, τουλάχιστον, δεκαετία, απόρροια και των εσωτερικών (πολιτικών και κοινωνικών) αλλαγών και μεταρρυθμίσεων στην Τουρκία, διαφαίνεται μία θετική, έστω μερικώς και με παλινωδίες, από την τουρκική κυβέρνηση, αντιμετώπιση / προσέγγιση της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη και επιμέρους προβλημάτων του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τη στροφή αυτή, την οποία καταγράψαμε θετικά, ήλθαν να επιβεβαιώσουν

2

συναφείς δηλώσεις, κατά τη διάρκεια διμερών επαφών ή έναντι αξιωματούχων της Ε.Ε., μελών της τουρκικής κυβέρνησης και του ίδιου του τούρκου Πρωθυπουργού.

Ωστόσο, με κριτήριο το ότι η όποια θετική στροφή κρίνεται, σε βάθος χρόνου, από τη συνέπειά της και από τα ευεργετικά, για το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αποτελέσματά της στην πράξη, συνεκτιμούνται, ομοίως, και δηλώσεις – όπως αυτή που αναφέρετε – που, αν δεν μας γυρίζουν πίσω σε άκαμπτες θέσεις που εξέθρεψαν τις αυθαιρεσίες και τις ακροβασίες του τουρκικού κατεστημένου, καθ' όλη τη διάρκεια του εικοστού αιώνα, έναντι του Οικουμενικού Πατριαρχείου, είναι, τουλάχιστον, ενδεικτικές του εύθραυστου χαρακτήρα της μέχρι, σήμερα, παρατηρηθείσας στροφής.

Επίσης – και εδώ έγκειται, φρονούμε, το ενδιαφέρον ως εκ της δυναμικής που αναπτύσσεται – το ζήτημα της απόδοσης νομικής προσωπικότητας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, αλλά και σε άλλες μη – μουσουλμανικές θρησκευτικές κοινότητες στην Τουρκία, και της ελεύθερης χρήσης του όρου «Οικουμενικό / ς», απασχολούν αφ' ενός μεν την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο πλαίσιο της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας, αφ' ετέρου δε όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την Επιτροπή Βενετίας.

Η Ε.Ε., μέσω των οργάνων της ή των εκθέσεων προόδου για την Τουρκία, αναδεικνύει την αναγκαιότητα απόδοσης, από την Τουρκία, νομικής προσωπικότητας στις μη μουσουλμανικές θρησκευτικές κοινότητες, όπως στον θεσμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, με απόφασή του, τον Ιούνιο του 2010, αφού είχε, προγενέστερα, δικαιώσει το Οικουμενικό Πατριαρχείο στην προσφυγή του για το κτήριο του Ορφανοτροφείου Πριγκήπου, αποφάνθηκε υπέρ της επιστροφής του ακινήτου αυτού στον Οικουμενικό Θρόνο, αναγνωρίζοντας, με άλλα λόγια, στο Οικουμενικό Πατριαρχείο δικαιώματα ιδιοκτησίας.

Μάλιστα, πρόσφατα, η Τουρκία, τόσο δικαστικά όσο και πολιτικά, εφάρμοσε την ανωτέρω απόφαση, εγγράφοντας στο κτηματολόγιο, στο όνομα του Πατριαρχείου, το κτήριο του Ορφανοτροφείου Πριγκήπου.

Η Επιτροπή Βενετίας, με την γνωμοδότησή της, την 13η Μαρτίου 2010, στο θέμα της νομικής προσωπικότητας για τις μη μουσουλμανικές θρησκευτικές κοινότητες στην Τουρκία και την χρήση του όρου «Οικουμενικός» για το Πατριαρχείο και την Α.Θ.Π., δικαίωσε, με τις απόψεις της και τα συμπεράσματά της, το Οικουμενικό Πατριαρχείο εν προκειμένω.

Εν ολίγοις, η πλειονότητα των θεσμών και των οργάνων της ευρύτερης ευρωπαϊκής οικογένειας, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, με ηπιότερες ή περισσότερο σκληρές διατυπώσεις και με, μη επιδεχόμενα αμφισβήτησης, νομικά κυρίως επιχειρήματα, αναδεικνύει, εν σχέσει με την Τουρκία, (α) την έλλειψη νομικής προσωπικότητας των μη μουσουλμανικών θρησκευτικών κοινοτήτων και (β) τη διάσταση της μη επέμβασης ενός κράτους σε θρησκευτικούς θεσμούς ή κοινότητες, υπό το πρίσμα του σεβασμού των θρησκευτικών ελευθεριών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΔΡΟΥΤΣΑΣ

